

Παιδιά Τρίτης Κουλτούρας (TCKs)

Anastasia Aldelina Lijadi

ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΣΤΗΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΜΑΚΑΟΥ, ΚΙΝΑ

Τι είναι;

«Η τρίτη κουλτούρα» περιγράφει το πλαίσιο μεταξύ πολιτισμών, όπου τα άτομα από διαφορετικές ομάδες συναντώνται και διαπραγματεύονται έννοιες, προκειμένου να επικοινωνήσουν πέρα από πολιτισμικά όρια. Ο όρος «παιδιά τρίτης κουλτούρας» (TCKs) αναφέρεται σε παιδιά που συνοδεύουν τους γονείς τους σε άλλες κοινωνίες και ως εκ τούτου γίνονται μέλη τριών ειδών πολιτισμών ταυτόχρονα: της κουλτούρας της χώρας καταγωγής τους (που ονομάζεται και «χώρα διαβατηρίου»), της κουλτούρας οποιασδήποτε χώρας έχουν ζήσει, και της παγκόσμιας διαπολιτισμικής και διάμεσης κουλτούρας, στην οποία έχουν εμπειρία. Τα παιδιά τρίτης κουλτούρας (TCKs) συνήθως προέρχονται από οικογένειες στρατιωτικών, υπαλλήλων εξωτερικών υποθέσεων ή του διπλωματικού σώματος, πολυεθνικών επιχειρήσεων ή διεθνών κοινωφελών οργανισμών, θέσεις οι οποίες απαιτούν μεγάλο χρονικό διάστημα παραμονής στο εξωτερικό.

Ποιος χρησιμοποιεί την έννοια

Ο όρος διατυπώθηκε από κοινωνιολόγους που μελετούν τον αντίκτυπο του τρόπου ζωής με έντονη κινητικότητα στα παιδιά. Επίσης, μελετητές της διαπολιτισμικής επικοινωνίας και ψυχολογίας ασχολήθηκαν με τα παιδιά τρίτης κουλτούρας (TCKs). Η μελέτη συγκεκριμένων παραδειγμάτων σχετικά με το πως τα παιδιά τρίτης κουλτούρας (TCKs) προσαρμόζουν τη γλώσσα και τη

συμπεριφορά τους, όταν αλληλεπιδρούν με μέλη από διάφορες πολιτισμικές ομάδες, αναδεικνύει ζητήματα που αξίζουν περισσότερη προσοχή. Πρόσφατα, η έννοια έχει διευρυνθεί και συμπεριλαμβάνει τα «διαπολιτισμικά παιδιά» (CCKs): παιδιά που εκτίθενται συχνά σε πολυπολιτισμικά περιβάλλοντα, που έρχονται συχνά σε επαφή με μέλη διαφορετικών πολιτισμών, και όχι μόνο αυτά που έχουν ζήσει σε πολλές χώρες. Η μεγαλύτερη κατηγορία «διαπολιτισμικών παιδιών» (CCKs) περιλαμβάνει παιδιά μεταναστών, μειονοτήτων, ή πολυφυλετικών γονέων, παιδιά που υιοθετήθηκαν πέραν των εθνικών συνόρων, ή που έχουν σπουδάσει στο εξωτερικό.

Πώς σχετίζεται με τον διαπολιτισμικό διάλογο;

Τα παιδιά τρίτης κουλτούρας (TCKs) είναι ειδήμονες στον διαπολιτισμικό διάλογο, επειδή έχουν προσωπική εμπειρία. Συχνά αποτελούν το πρότυπο του μελλοντικού πολίτη του κόσμου, εφόσον είναι πολύγλωσσοι, πολυπολιτισμικά ικανοί, έχουν μια παγκόσμια αντίληψη του κόσμου ως δεδομένο, και είναι συνήθως προσαρμόσιμοι, ευέλικτοι και ανθεκτικοί. Τα παιδιά τρίτης κουλτούρας (TCKs) συμβάλλουν στο να γίνει κατανοητό το πως ο διαπολιτισμικός διάλογος διεξάγεται αποτελεσματικά ανάμεσα σε (γλωσσικά και κοινωνικά) ικανά άτομα σε πολλαπλά πολιτισμικά περιβάλλοντα.

Τι δουλειά παραμένει να γίνει;

Ο νομαδικός τρόπος ανατροφής των παιδιών τρίτης κουλτούρας (TCKs) τους δημιουργεί την αίσθηση ότι ανήκουν παντού και πουθενά. Έρευνες στην κοινωνιολογία και την ψυχολογία δίνουν έμφαση πρωτίστως στις δυσκολίες των παιδιών TCKs (το ότι δεν ξέρουν που είναι το “σπίτι” τους, έχουν σύγχυση ταυτότητας, κτλ.), ενώ έρευνες στην επικοινωνία δίνουν έμφαση στα δυνατά τους σημεία (άνεση με τη διαφορετικότητα, γρήγορη προσαρμογή σε καινούρια περιβάλλοντα, κτλ.). Τα δύο σκέλη της έρευνας πρέπει λοιπόν να ενσωματωθούν.

Βιβλιογραφία

- Casmir, F. L. (1993). Third culture building: Paradigm shift for international and intercultural communication. In S. A. Deetz (Ed.), *Communication Yearbook* (vol. 16, pp. 437-457). Newbury Park, CA: Sage.
- Pollock, D. C., & Van Reken, R. E. (2009). *Third culture kids: The experience of growing up among worlds*. Boston: Nicholas Brealey.
- Useem, J., Donoghue, J.D., & Useem, R.H. (1963). Men in the middle of the third culture: The roles of American and non-western people in cross cultural administration. *Human Organization*, 22, 169-194.

Μετάφραση: Ράνια Σπυριδάκου